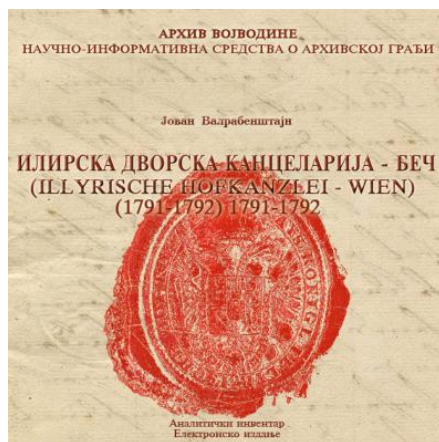

ЗАШТО ИЛИРСКИ РЕГУЛАМЕНТИ И ИЛИРСКА ДВОРСКА КАНЦЕЛАРИЈА говоре баш о Србима?

05.02.2018.

Да ли и какве везе ми Срби имамо са Илирима и да ли смо стварно то ми или неки други људи погледајмо шта каже прича о Илирским регуламентима, а то је збирка прописа, уредаба и разних наредби црквеног карактера.

Уз помоћ страшне Википедије, која прети да постане сам врх светског знања, прескачући енциклопедије, архиве, уредбе, мишљења и сл. долазимо до следећег, али и уз малу консултацију и помоћи Архива Војводине који говори о Илирској дворској канцеларији као о некој врсти министарства за српска питања.

Запитавши се како то да су српска (у то време са „Б“) питања у Аустроугарској решавана баш илирским именом и у Илирској канцеларији, а не неким другим, погледајте у доњем чланку. За почетак да видимо шта каже србски историчар и писац **Матија Петар Катанчић** (Валпово, 12. август 1750 — Будим, 24. мај 1825).

М. П. Катанчић: De Istro eiusque adcolis, 1798. написао је о српском имену на западном Балкану:

“Nostris profecto **Illyriis** adeo id familiare est us **Srblos** passim se compellent, **non Serviam** incolentes modo, sed universum pene Illyricum, ac **Daciam** quoque, in primis qui **Graecam** sequuntur ecclesiam, qui per hoc maxime se ab ceteris distingui putant quod **Srbli, Srblyani** nuncupantur.”

“It is very usual that our Illyrians call themselves Srblos, not only those who live in Serbia, but [those who live in] all Illyria and even Dacia, particularly those who follow the Greek law [the Orthodox]. They show that they distinguish themselves the most when they call themselves Srbli, Srblyani”.

“Веома је уобичајено је да наши Илири себе називају Србљима (Срблос), не само они који живе у Србији, него и [они који живе] у цјелом Илирику, па чак и Дацији, нарочито они који слёде грчки закон [православци]. Најпрепознатљивији су по томе што себе називају **Србљи, Србљани**”.

Цитат се налази при дну стране 217.

Први илирски регуламент (лат. Regulamentum privilegiorum) је била збирка прописа, уредаба и наредби црквеног карактера које су се односиле на Србе у Хабзбуршкој монархији. Донет је током владавине царице Марије Терезије. Као датум издавања нови 27. септембар 1770. године, мада се са објављивањем и штампом започело 20. јуна 1771. године. Регуламент представља својеврсно укидање привилегија које су Срби стекли још током владавине Леополда Првог свдећи све што се тиче Срба на искључиво верска питања.

Након Првог илирског регуламента који је био јако лош по Србе због кога се народ подигао, уследио је и Други илирски регуламент, који је уствари био још горе решење.

Други илирски регуламент (лат. Regulamentum Illyricae Nationis) је била збирка прописа, уредби и наредби које су се односиле на Србе у Хабзбуршкој монархији. Донет је као замена “Првом илирском регуламенту” којим српски народ и високо свештенство нису били задовољни. Регуламент је донет 3. јануара 1777. године. Разлике су се тичале прихода и имовине црквених лица, оснивања школа, сахрана и др.

Не улазећи зашто су по нас Србе оба докумената били лоши, циљ је да се укаже на повезаност илирског и србског имена.

Шта на све кажу наше западне комшије, који су ипак успели преко језика да превале српско име, иако им то није обичај погледајте ОВДЕ .

Зашто су Аустријанци србско питање решавали нежним и романтичним илирским именом могли би да сазнамо и ако послушамо историчара Радована Дамјановића

<https://www.youtube.com/watch?v=GulpyuUNCPc&t=2s>

Закључак:

Очигледно је да су Илири били једно од највећих свесрпских европских племена чије је лепо и благо име служило за манипулацију како онда тако и данас. На нама је да умним главама укажемо да се прену и почну да причају онако како јесте.

<https://www.youtube.com/watch?v=GulpyuUNCPc>

Извор: Србин.инфо